

Gemeinsamer Bundesausschuss, προσεπικαλούμενοι: 1) AOK-Bundesverband KdöR, 2) IKK-Bundesverband, 3) Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4) Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5) Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, 6) AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, 7) Bundesknappschaft, 8) Seekrankenkasse, 9) Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει την έννοια η οδηγία 89/105/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (οδηγία περί διαφάνειας), ότι απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, μετά τον αποκλεισμό φαρμάκων που δεν χρήζουν συνταγής ιατρού από το εθνικό ασφαλιστικό σύστημα υγείας, εξουσιοδοτεί έναν νομικό φορέα του συστήματος αυτού να θεσπίζει εξαιρέσεις φαρμακευτικών ουσιών από τον εν λόγω αποκλεισμό χωρίς να προβλέπει διαδικασία του άρθρου 6, αριθ. 1, δεύτερη πρόταση, και αριθ. 2 της οδηγίας περί διαφάνειας;
- 2) Έχει την έννοια η οδηγία 89/105/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, ότι παρέχει στους παρασκευαστές των φαρμάκων που αναφέρονται πιο πάνω, υπό σημείο 1, υποκειμενικό δικαίωμα έναντι των δημοσίων αρχών, ειδικότερα, δικαίωμα για τη λήψη αιτιολογημένης απόφασης κατά της οποίας είναι δυνατή η άσκηση ενδίκων μέσων, για να περιληφθεί ένα από τα φάρμακά τους σε κατάλογο του είδους που αναφέρεται πιο πάνω, ακόμη και αν η ρύθμιση του κράτους μέλους δεν προβλέπει ούτε ανάλογη διαδικασία λήψης απόφασης ούτε συναφή διαδικασία ενδίκου βοηθήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία), με απόφαση της 17ης Αυγούστου 2005, στην υπόθεση Ismail Derin κατά Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Υπόθεση C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 17ης Αυγούστου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Αυγούστου 2005, το Verwaltungsgericht Darmstadt στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ του Ismail Derin και του Landkreis Darmstadt-Dieburg, που

εκκρεμεί ενώπιόν του, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα ερωτήματα:

- 1) Χάνει ο Τούρκος υπήκοος, ο οποίος, στο πλαίσιο της οικογενειακής επανένωσης, ήλθε στην παιδική του ηλικία στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για να κατοικήσει με τους γονείς του, οι οποίοι εργάζονταν εκεί ως μισθωτοί, το δικαίωμα διαμονής, το οποίο απορρέει από το βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας (απόφασης 1/80) δικαίωμά του να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας –πλην των περιπτώσεων που μνημονεύει το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 και της περιπτώσεως εξόδου από το κράτος μέλος υποδοχής για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς βάσιμο λόγο– ακόμη και στην περίπτωση που μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του δεν συγκατοικεί πλέον με τους γονείς του και δεν συντηρείται από αυτούς;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Ισχύει υπέρ του Τούρκου αυτού υπηκόου, παρά την απώλεια του δικαιώματος που απορρέει από το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80, η κατά το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 ιδιαίτερη προστασία από απελάσεις, εφόσον ο Τούρκος αυτός υπήκοος, μετά τη διακοπή της οικογενειακής συμβίωσης με τους γονείς του, αφενός απασχολήθηκε κατά ακανόνιστα χρονικά διαστήματα ως μισθωτός, χωρίς να αποκτήσει αυτοτελή δικαιώματα βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80, και αφετέρου εργάστηκε επί χρονικό διάστημα πολλών ετών αποκλειστικά και μόνον ως ελεύθερος επαγγελματίας;

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε η εταιρία SGL Carbon AG στις 30 Αυγούστου 2005 κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2005, συνεκδ. υποθ. T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-91/03

(Υπόθεση C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η SGL Carbon AG, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Martin Klusmann και Frederik Wiemer, του δικηγορικού γραφείου Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40008 Düsseldorf, άσκησε στις 30 Αυγούστου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναιρέση κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2005, συνεκδ. υποθ. T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-91/03.